

70 שנה למדינה - מה עוד תבקשי מאיתנו מכורה ואין עדיין

כנראה שלהיות פנסיונרים, או "יושבי קרנות", או לשבת ליד "סיר הבשר" ולהביע דאגה כללית ופילוסופית על עתידה של מדינת ישראל, נראה קל יותר, ובעיקר מאפשר לצאת "ידי חובה".

אולם, בניגוד מוחלט לכל אותם "מודאגים", אני משוכנע שאין לנו סיבה להיות מודאגים לגבי עתידה של מדינת ישראל. את הדברים הקשים כבר עשו דור המיסדים "דור ילדי המדינה" (אנו בני ה-70). עכשיו נשאר לעשות את הדברים שיבטיחו את המשך קיומינו כאן לאורך זמן. אבל אלו הדברים הקלים יותר, יחסית. בדרך הטבע, יבצעו אותם ילדינו ונכדינו. הם לא מתחילים מאפס - הם מתחילים מנקודת זינוק טובה מאוד: חינכנו אותם למצוינות ונתנו להם את המירב. לכן אני משוכנע, שדורות ה-X, Y, Z ואלה שיבואו אחריהם, יצליחו לשפר את החברה ואת הכלכלה, בדרכם.

אני לא חושש שהם יעזבו את הארץ. הדרכונים הזרים, שמקצתם קיבלו מהדורות הקודמים של ניצולי שואה, לא מבטיחים את עתידם בנכר. ולכן רובם המכריע אינו עושה בהם כל שימוש (הם בסה"כ זכר לגלות בת 2000 שנה, כמו התוספתן אצל האדם).

ראוי גם שנזכור ביום חגיגה, **ששיבת ציון השנייה** החלה בשנת 1881 (רק לפני 140 שנה), עם עלייתם של החלוצים, חובבי ציון - העלייה הראשונה לארץ ישראל.

מי שקבע את גורל העם היהודי היו מתי מעט ציונים. ערב השואה, מתוך 16.5 מילון יהודים שהיו אז בעולם, רק 450 אלף היו בארץ ישראל. כלומר, פחות מ-3% מהעם היהודי, והם שעשו וקבעו את גורל העם כולו.

מה שלימדו אותנו החלוצים, מהעלייה הראשונה ועד הקמת המדינה, שאפשר לעשות גם כאשר אתה לא רוב. מבכי לא קם עם!

הערב מתחיל יום הזיכרון ל-23,646 חללי מערכות ישראל, פעולות האיבה והטרור. מחר בערב נעבור באחת, מאבל לשימחה ויתחיל חג העצמאות ה-70 של מדינת ישראל.

רק אומה למודת סבל רב וכאב גדול לאורך 2,600 שנה (מאז חורבן הבית הראשון), מסוגלת לחבר בצורה מושלמת כזו, את חגיגות עצמאותה לאבל וזיכרון הנופלים על הקמתה המחודשת וחירותה. זה ייחודינו - עצב ושימחה שזורים יחדיו.

כן, אנו יכולים להישיר מבט ולהגיד עשינו את הבלתי יאומן. מכמעט אפס ב-1948, למעצמה כלכלית ובטחונית, החייה לבטח (אם כי עדיין ללא שלום) ברמת החיים הממוצעת של קומץ מדינות מפותחות (OECD). ישראל היום היא נס / פלא, שלוחמי תש"ח מסכמים אותו בשתי מילים - **"היינו כחולמים"**.

הישגיה של ישראל, ממלאים את כל אמצעי התקשורת בשבוע האחרון. אין מה להוסיף, הכול נכון!

נכון גם, שישראל עדיין רחוקה מלהיות חברת מופת לה אנו מייחלים, ושיש עוד הרבה הטעון שיפור - חברתית וכלכלית. נכון שעדיין לא ביססנו את התשתיות הלאומיות שלנו ברמה הנדרשת ממדינה מודרנית (רכבות, כבישים, מים, תקשורת וכו'); נכון שלא מפשירים מספיק קרקעות לבנייה לדור הצעיר, וגורמים לו עוול גדול בעיוות חסר התקדים של מחירי הדירות; נכון שלא משקיעים כנדרש, בעשור האחרון, בענפי המשק, ומשתמשים בכספי ההשקעות לצריכה שוטפת, במקום להשקיע במיכון ולהגדיל את הפריון ואת השכר למעמד הביניים והחלש.

אבל יש לנו דמוקרטיה דינמית אמיתית כבר 70 שנה, ואנו אלו ששולטים בגורלינו. את כל השגיאות של היום ניתן לתקן בקלות מחר, כי יש לנו בסיס מוצק ואיתן. לפני 70 שנה היתה לנו רק אנטישמיות ושואה בעולם, ופה בארץ - ביצות, קדחת, ופורעים.

ייתכן שנציגי העם הנוכחיים בכנסת אינם "השאור שבעיסה", אבל אין מחסום המונע מאנשים ידועי שם וישרי דרך להקים רשימה עם מצע חברתי ומדיני הולם, "ולרוץ לכנסת". לפחות 3 רשימות עשו את זה ויש להן 27 חברי כנסת. אם הן יכלו, מדוע אחרים אינם יכולים?

חג עצמאות שמח,
יעקב שיינין וצוות "מודלים"
17 באפריל 2018